

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 44.

Vydána dne 15. července 1933.

Obsah: (124.—126.) 124. Zákon, kterým se doplňuje zákon na ochranu republiky. — 125. Zákon, jímž se mění zákon o mimořádných opatřeních. — 126. Zákon, kterým se mění a doplňují tiskové zákony.

124.

Zákon ze dne 10. července 1933,
kterým se doplňuje zákon na ochranu
republiky.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

K § 14 zákona na ochranu republiky ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb. z. a n., připojuje se jako č. 6 toto ustanovení:

6. Stejně se trestá pro přečin, kdo veřejně způsobem surovým nebo štvavým hanobí Národní shromáždění, některou jeho sněmovnu, předsednictvo, výbor nebo komisi.

Čl. II.

Ke zločinům a přečinům, pro které lze vysloviti podle § 34 zákona na ochranu republiky přípustnost zastavení periodického tiskopisu, náležejí též zločiny a přečiny uvedené v § 14, č. 3, § 17, č. 1, § 21, č. 1, §§ 22 a 23 téhož zákona.

Čl. III.

Za § 34 zákona na ochranu republiky vkládá se § 34 a) tohoto znění:

(1) Vyžaduje-li toho účinnější ochrana bezpečnosti nebo vážnosti republiky, její ústavy nebo obecného míru v ní, může vláda nařízením, schváleným presidentem republiky, nejdéle na dobu jednoho roku:

1. rozšířiti okruh trestných činů, pro které lze podle § 34 vysloviti přípustnost zastavení

periodického tiskopisu, o přečiny a přestupky uvedené v § 11, č. 2, § 14, č. 4 až 6, § 15, č. 1, 2 a 4, § 16, č. 1, §§ 18 a 20;

2. prodloužiti dobu, na kterou lze podle § 34 nařídit zastavení periodického tiskopisu, u tiskopisů, vycházejících alespoň pětkrát týdně, na tři měsíce, u tiskopisů, vycházejících alespoň třikrát týdně, na šest měsíců.

(2) Vláda je povinna předložiti takové nařízení ihned oběma sněmovnám Národního shromáždění (výboru podle § 54 ústavní listiny) a odvolati je, jakmile pominou příčiny, pro které došlo k jeho vydání, nebo jakmile se na tom usnesou obě sněmovny, a to každá nadpoloviční většinou všech svých členů (výbor podle § 54 ústavní listiny).

Čl. IV.

Tento zákon nabude účinnosti osmým dnem po vyhlášení. Provéstí jej ukládá se všem členům vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

125.

**Zákon ze dne 10. července 1933,
jímž se mění zákon o mimořádných
opatřeních.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 300 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních, mění se takto:

Počátek § 1 se mění a bude zníti:

„Za války nebo tehdy, nastanou-li uvnitř státu nebo na jeho hranicích události, ohrožující zvýšenou měrou celistvost státu, jeho demokraticko-republikánskou formu, ústavu nebo veřejný klid a pořádek...“

V § 2 nahrazují se slova „republikánské formy“ slovy „demokraticko-republikánské formy“ a dále vsouvají se před slova „obnovení veřejného klidu a pořádku“ slova „udržení nebo“.

V § 5 mění se druhá věta, č. 2, a bude zníti takto:

„Bylo-li takové opatření učiněno pro podezření z trestného činu, budiž do osmi dnů proti postiženému zavedeno řádné řízení trestní, jinak opatření toto pozbývá platnosti.“

V § 6 vsouvají se za slovo „domovní“ slova „nebo osobní“.

§ 7 se mění a bude zníti:

„Státní úřad bezpečnostní může naříditi i bez soudcovského rozkazu zabavování a otvírání dopisů, jakož i jiných zásilek.“

§ 8 se mění a bude zníti:

„Spolky — mimo spolky výdělečné — mohou státní úřady bezpečnostní nebo úřady jim nadřízené podrobiti zvláštnímu doзору úřednímu nebo zvláštním podmínkám, po případě jejich činnost vůbec zastaviti. Nové spolky toho druhu lze zřídit jen s povolením nebo souhlasem ministerstva vnitra nebo úřadu jím zmocněného; tím se neruší působnost jiných úřadů při zřizování takových spolků.“

Způsobem naznačeným v prvé větě předchozího odstavce lze zakročiti též proti spolkům výdělečným, společnostem obchodním, jakož i proti společenstvům výdělečným a hospodářským (družstvům) a jiným útvarům podobným, sledují-li útvary takové vedle hospodářských cílů též cíle politické, jimiž by mohly

býti ohroženy právní statky, uvedené v § 2, nebo je-li forma těchto útvarů záminkou k zakrytému sledování takových cílů politických.“

§ 9 se mění a bude zníti:

„Státní úřad bezpečnostní může zakázati vůbec konání shromáždění na místech sloužících veřejné dopravě. Konati shromáždění jiná lze jen s povolením tohoto úřadu; omezení toto netýká se shromáždění voličů ode dne rozepsání voleb do Národního shromáždění až do skončení hlasování.“

§ 10 se mění a bude zníti:

„Státní úřad bezpečnostní může omeziti nebo podrobiti zvláštním podmínkám vydávání a rozšiřování tiskopisů a v krajním případě může jejich vydávání zastaviti. Taktéž může uložití periodickým tiskopisům, vycházejícím nejméně pětkrát týdně, povinnost předkládati povinné výtisky ve lhůtě až dvě hodiny před vydáním, tiskopisům vycházejícím nejméně třikrát týdně ve lhůtě až tři hodin, jiným periodickým tiskopisům ve lhůtě až 24 hodin před vydáním. Pro ostatní tiskopisy do šesti tiskových archů může tato lhůta býti stanovena až na tři dny, pro tiskopisy obsáhlejší až na osm dní.“

Státní úřad bezpečnostní může dále podrobiti zvláštnímu doзору a podle potřeby zastaviti provozování živností, jež vyrábějí a rozšiřují tiskopisy, jakož i zpravodajských kanceláří, jež neslouží výlučně účelům obchodním. Taktéž může zakázati osobám soukromým držeti tiskařské lisy a jiné přístroje sloužící k rozmnožování spisů, vyobrazení nebo děl hudebních, vyjímajíc psací stroje.“

§ 11 doplňuje se druhou větou tohoto znění:

„Týmž způsobem mohou býti též vydány výjimečné předpisy o výrobě a prodeji výbušných látek i výbušných předmětů a o zacházení s nimi, o povolování pobytů, o nošení stejnokrojů, jakož i o šíření zpráv, jež by mohly ohroziti veřejný klid a pořádek.“

§ 11 doplňuje se dále tímto novým odstavcem:

„Stejným způsobem může býti stanoveno, že členové zastupitelských sborů samosprávy místní a zájmové, jakož i členové správních orgánů jejich podniků a ústavů, počítajíc v to i svazy těchto korporací, podniků a ústavů, jsou povinni setrvati ve svých funkcích a zdržovati se jakéhokoliv jednání nebo chování ohrožujícího řádný výkon veřejné správy nebo řádnou činnost oněch podniků, ústavů a

svazů, a že mohou se vzdáti své funkce jen se souhlasem státního úřadu dozorčího.“

§ 12 se mění a bude zníti:

„Trestné činy uvedené v §§ 5 a 6 jsou jednak skutky proti tomuto zákonu, jednak skutky podle §§ 68 až 91, 93, 94, 134 až 138, 166 až 169, 190 až 196 býv. rak. trestního zákona, podle §§ 153 až 157, 160, 162, 175, 176, 278 až 281, 288, 323 až 325, 330, 331, 344 až 349, 422 až 424, 428, 429 až 431, 434 až 436, 439, 444 býv. uh. trestního zákona, §§ 344 až 351, 353 až 366, 368, 369, 371, 372, 413 až 417, 448 až 455, 483 až 489, 491 až 500 býv. rak. vojenského trestního zákona, dále podle §§ 2 až 13 zák. čl. XL/1914, o trestní ochraně úřadů, a §§ 2 až 5, 7 až 12 zákona ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., o trestání válečné lichvy, jakož i zločiny podle zákona ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb. z. a n., na ochranu republiky.“

V § 14 mění se konec a bude zníti:

„. způsobem stanoveným v §§ 3 a 4 tohoto zákona.“

Čl. II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

126.

**Zákon ze dne 10. července 1933,
kterým se mění a doplňují tiskové zákony.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Kolportáž.

§ 1.

(1) Bezplatně rozdíletí nebo prodávati dům od domu, na veřejných místech a ve veřejných místnostech (kolportovati) neperiodické tiskopisy, které tvoří celek o sobě a nepřesahují

jeden tiskový arch, nebo periodické tiskopisy je dovoleno.

(2) Rovněž tak je dovoleno donášeti předplacené neb objednané tiskopisy předplatitelům neb objednatelům.

(3) Kolportovati jiné neperiodické tiskopisy, než které jsou uvedeny v odst. 1, nebo tiskopisy, které nejsou opatřeny povinnými údaji (§ 9 býv. rak. tisk. zák., § 5 býv. uh. tisk. zák.), je zakázáno.

(4) Zakaz uvedený v odst. 3 neplatí pro tiskopisy uvedené v § 9, odst. 2, býv. rak. tiskového zákona a v § 5, odst. 2, č. 1, býv. uh. tiskového zákona.

§ 2.

(1) Kolportáž (§ 1, odst. 1) tiskopisů, které přímo nebo nepřímo podvracejí nebo hanobí samostatnost, ústavní jednotnost, celistvost, demokraticko-republikánskou státní formu nebo demokratický řád Československé republiky, nebo které hrubě urážejí stud, může býti zakázána.

(2) Rovněž tak může býti zakázána kolportáž tiskopisu, který ohrožuje veřejný klid a pořádek, zejména obsahem nepravdivým nebo pravdu zkrucujícím.

(3) Zakázati kolportáž je oprávněn zemský úřad. Jde-li o periodický tiskopis vydávaný v cizině, je toto právo vyhrazeno ministerstvu vnitra v dohodě s ministerstvem zahraničních věcí. Kolportáž neperiodického tiskopisu je oprávněn zakázati také státní bezpečnostní úřad. Bylo-li proti zakazu státního bezpečnostního úřadu podáno odvolání, pozbude zákaz platnosti, nebylo-li o odvolání rozhodnuto do osmi dnů ode dne, kdy státního bezpečnostního úřadu došlo.

(4) Je-li tiskopis postižený zákazem znovu vydán nebo dále vydáván pod jiným jménem, zakáže úřad, který vydal zákaz jeho kolportáže, také kolportáž tohoto náhradního tiskopisu.

(5) Zákaz kolportáže budiž vyhlášen, jde-li o tiskopis neperiodický, způsobem obvyklým pro vyhlášky úřadu, který jej vydal, jde-li o tiskopis periodický, v úředním listě Československé republiky. Stejným způsobem budiž vyhlášeno i odvolání zakazu.

(6) Zákaz platí pro správní obvod úřadu, který jej vydal, a nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

(1) Kolportovati tiskopisy, pokud jich kolportáž není zakázána, smějí jen osoby, které dokonaly šestnáctý rok svého věku a jsou opatřeny všeobecnou občanskou legitimací

nebo jiným průkazem totožnosti. Po 21. hodině je kolportáž dovolena jen osobám zletilým.

(2) Kdo ví, že je stížen nakažlivou nemocí, pro niž platí ohlašovací povinnost, nebo nakažlivou nemocí kožní, nesmí kolportovati tiskopisy.

(3) Ve školách navštěvovaných osobami zpravidla mladšími než osmnáct let a v ubikacích, v nichž je hromadně ubytováno vojsko, není dovoleno tiskopisy kolportovati.

(4) Zakázáno je kolportovati tiskopisy v nejbližším okolí ubikací, v nichž je hromadně ubytováno vojsko, jakož i škol navštěvovaných osobami zpravidla mladšími než osmnáct let, v hodinách, kdy mládež hromadně do školy dochází nebo z ní odchází.

(5) Kdo má právo rozhodovati o přístupu do místnosti obecně přístupné, může v ní kolportáž zakázati. Zakázal-li kolportáž některého tiskopisu politického, platí tento zákaz pro politické tiskopisy všechny.

(6) Omezení uvedená v první větě odst. 1 a v odst. 3 a 4 neplatí pro tiskopisy uvedené v § 1, odst. 4.

§ 4.

(1) Na každém tiskopise vydaném v Československé republice a prodávaném dům od domu, na veřejných místech nebo ve veřejných místnostech musí býti zřetelně vyznačena ve zdejší měně jeho cena v drobném prodeji.

(2) Při kolportáži není dovoleno vyvolávati obsah tiskopisu způsobem rušícím veřejný klid a pořádek, urážejícím mravnost nebo zkrucujícím obsah tiskopisu.

Tiskopisy ohrožující mládež.

§ 5.

(1) Je-li zjevno, že některý tiskopis je s to, aby vážně ohrozil přirozený pohlavní vývoj nebo pohlavní život mládeže neb aby vážně rozvracel mravní vývoj mládeže tím, že v ní budí sklon ke zločinnosti nebo k surovosti, zakáže se jeho rozšiřování mezi osobami mladšími než osmnáct let.

(2) Tiskopis postižený zákazem uvedeným v odst. 1 nesmí býti osobě mladší než osmnáct let prodán, ke koupi nabídnut nebo jinak přístupným učiněn, ani nesmí býti vystavován takovým způsobem, který činí jeho závadný obsah přístupným i osobám mladším než osmnáct let. Sbírati dům od domu objednávky

takového tiskopisu, prodávati nebo bezplatně jej rozdíleti dům od domu, na veřejných místech nebo ve veřejných místnostech, jakož i prodávati jej automaty je vůbec zakázáno.

§ 6.

(1) Navrhnutí vydání zákazu uvedeného v § 5 mohou jen ony úřady a korporace neb ony organisace pečující o mládež nebo výchovu lidu, jimž bude právo to přiznáno vládním nařízením.

(2) O návrhu na vydání zákazu rozhodne ministerstvo školství a národní osvěty. K vydání zákazu je potřebí, aby jej navrhl také sbor, který pro to bude u ministerstva školství a národní osvěty zřízen, na základě řízení konaného před tímto sborem podle § 7.

(3) Předsedu a členy sboru jmenuje ministr školství a národní osvěty v dohodě se zúčastněnými ministry.

(4) Ve sboru budou náležitou měrou zastoupeny zejména osoby činné v sociální péči o mládež a v soudnictví nad mládeží, vychovatelé mládeže, osvětoví pracovníci, umělci, spisovatelé a novináři. Tyto osoby budou jmenovány po slyšení příslušných organisací; jmenování mohou býti jen zletilí českoslovenští státní občané, vyjímajíc ty, kteří jsou vyloučeni z práva voliti do obcí z jiného důvodu, než pro konání vojenské služby.

(5) Sbor rozhoduje v senátech nebo v plné schůzi. Při tom budiž podle možnosti dbáno toho, aby o tom, má-li býti navrženo vydání zákazu, rozhodovali příslušníci také toho jazyka, ve kterém je tiskopis sepsán.

(6) Podrobná organisace, jednací řád a odměny předsedy a ostatních členů sboru budou upraveny vládním nařízením.

§ 7.

(1) O tom, má-li býti navrženo vydání zákazu, rozhodne sbor po ústním jednání, vyloučena navrhovatele a zúčastněné osoby. Rozhodnutí sboru budiž i s odůvodněním ústně prohlášeno.

(2) Rozhodnutí ministerstva školství a národní osvěty budiž, byl-li jím vysloven zákaz uvedený v § 5, bez odůvodnění vyhlášeno v Úředním listě Československé republiky a s písemným odůvodněním doručeno zároveň navrhovateli a zúčastněným osobám. Nebylo-li rozhodnutí doručeno, pokládá se za doručené dnem, kdy bylo uveřejněno v Úředním listě Československé republiky. Tímto dnem

nabývá též zákaz účinnosti pro celé státní území.

(3) Výroku o útratách v tomto řízení není.

§ 8.

(1) Jde-li o dílo vydávané v sešitech, jehož obsah je odjinud znám, může býti vydán zákaz celého díla.

(2) Jde-li o periodický tiskopis nebo sbírku samostatných děl, které trvale a vážně ohrožují statky uvedené v § 5, odst. 1, a jichž jednotlivá čísla nebo díla byla již aspoň dvakrát zákazem postižena, nebo jde-li o periodický tiskopis, který uveřejňuje častěji oznámení týkající se nepochybně pohlavních styků a způsobem, jakým byla sepsána, způsobila vzbuditi pohoršení neb uraziti stud, může ministerstvo školství a národní osvěty jich vydavatelé pohroziti, že nezmění-li se v určité lhůtě povaha tiskopisu, bude vydán zákaz jeho rozšiřování mezi osobami mladšími než osmnáct let, i pokud jde o čísla nebo díla budoucí. Není-li vydavatel znám nebo nemá-li známé bydliště v Československé republice, budiž pohrůžka uveřejněna v úředním listě Československé republiky.

(3) Nezmění-li se ve lhůtě k tomu určené povaha tiskopisu, jemuž bylo zákazem pohroženo, bude na návrh sboru zákaz vydán a určena zároveň doba, po kterou potrvá. Doba ta může býti podle potřeby prodloužena nebo zkrácena.

§ 9.

(1) Je-li tiskopis postižený zákazem znovu vydán nebo dále vydáván pod jiným jménem, zakáže ministerstvo školství a národní osvěty jeho rozšiřování mezi osobami mladšími než osmnáct let (§ 5, odst. 2). K vydání zákazu není v tomto případě potřeba řízení před sborem uvedeným v § 6 a návrhu tohoto sboru. Ustanovení § 7, odst. 2 a 3, platí obdobně i v tomto případě.

(2) Zemský úřad, v jehož obvodě je rozšiřován neperiodický tiskopis, který je rázu uvedeného v § 5, odst. 1, a nepřesahuje jeden tiskový arch, může vydati z úřední moci zatímní zákaz jeho rozšiřování mezi osobami mladšími než osmnáct let. Ustanovení § 7, odst. 2, platí obdobně i v tomto případě. Zatímní zákaz pozbude platnosti, nebude-li vyhlášeno do dvou měsíců od jeho vyhlášení rozhodnutí ministerstva školství a národní osvěty, jimž se vyslovuje zákaz po řízení před sborem uvedeným v § 6 a na návrh tohoto sboru. Na vydání zatímního zákazu nelze si stěžovati.

Cizozemské tiskopisy.

§ 10.

(1) Neperiodickému tiskopisu rázu uvedeného v § 2, odst. 1 nebo 2, který byl vydán v cizině, může ministerstvo vnitra odníti právo dopravy poštou a po železnici nebo zakázati jeho rozšiřování vůbec.

(2) Uzná-li trestní soud podle platných zákonných ustanovení, že obsahem periodického tiskopisu vydávaného v cizině byl spáchán trestný čin rázu uvedeného v § 2, odst. 1 nebo 2, může mu ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem zahraničních věcí do dvou měsíců od pravoplatnosti takového nálezu odníti právo dopravy poštou a po železnici nebo zakázati jeho rozšiřování vůbec, a to nejdéle na dobu dvou let.

(3) Tiskopis, jehož rozšiřování bylo podle odst. 1 nebo 2 zakázáno, nesmí býti do Československé republiky vůbec dovážen, ani tu jakýmkoliv způsobem dopravován.

(4) Opatření uvedená v odst. 1 a 2 bud'tež vyhlášena v úředním listě Československé republiky; stejným způsobem budiž vyhlášeno i odvolání jich. Opatření nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Tisková oprava.

§ 11.

(1) Koho se dotýká zpráva v periodickém tiskopise, má právo žádati, aby byla uveřejněna její oprava. V opravě může uváděti toliko skutečnosti, které opravují nebo vyvracejí skutečnosti ve zprávě obsažené; může se však též omeziti na pouhé popření pravdivosti skutečností ve zprávě obsažených.

(2) Kdo jest oprávněn vykonávati za jiného právo k soukromé žalobě pro trestné činy proti cti, může také na jeho místě žádati za opravu, a to i když zpráva, která má býti opravena, nezakládá trestného činu. Odpovědnému redaktorovi budiž na jeho žádost, učiněnou hned při dodání opravy nebo obratem pošty, věrohodným způsobem osvědčen poměr opravňující žádati za opravu, jsou-li o něm důvodné pochybnosti. Za presidenta republiky, předsedu zákonodárského sboru nebo jeho náměstka, předsedu nebo člena vlády nebo guvernéra Podkarpatské Rusi může žádati za opravu také úřad povolaný k obstarávání jejich věcí. Žádá-li na ochranu téže osoby za opravu několik k tomu oprávněných, stačí, uveřejní-li odpovědný redaktor opravu jedinou.

(3) Jménem soudů, úřadů, ústavů, podniků, fondů a orgánů státu může žádati za opravu také státní zastupitelství.

(4) Oprava budiž v čele označena jako „Tisková oprava“. Ve svém úvodu má odkazovat k pojmenování a číslu periodického tiskopisu, v němž byla zpráva uveřejněna, a pokud možno i k jejímu nadpisu, a na konci má být uveden ten, kdo za opravu žádal.

(5) Oprava budiž doručena odpovědnému redaktoru; stačí však, byla-li doručena vydavateli nebo tiskaři. Nezdaří-li se zásluhou s opravou odpovědnému redaktoru doručiti nebo odepře-li odpovědný redaktor její přijetí, má se za to, že bylo odepřeno její uveřejnění. Při osobním doručení opravy budiž žadatel na jeho žádost vydáno písemné datované potvrzení, že požádal za opravu.

(6) Oprava budiž uveřejněna zdarma. Přesahuje-li dvojnásobek výměru původní zprávy, zaplatí opravující za část, která tuto výměru přesahuje, napřed poplatek podle průměrné insertní sazby v periodickém tiskopise obvyklé; tento poplatek nesmí však být vyšší než poplatek podle sazby stanovené pro uveřejnění vyhlášek v Úředním listě Československé republiky. Výše poplatku budiž žadateli oznámena hned při dodání opravy nebo obratem pošty; nestane-li se tak, běží lhůta k uveřejnění opravy, uvedená v § 12, od dodání opravy.

§ 12.

(1) Odpovědný redaktor je povinen uveřejnit opravu v periodickém tiskopise beze změny a bez všech vložek, ve stejné části a tímž tiskem jako zpráva, již se oprava týká. Za změnu se nepovažuje, když oprava byla uveřejněna ve správném překladu do jazyka, v němž byla uveřejněna původní zpráva, a překlad byl jako takový označen. Připojí-li redakce poznámku k opravě, buď zřetelně označeno, že jde o poznámku redakce.

(2) Oprava budiž uveřejněna do tří dnů od jejího dodání a zaplacení poplatků (§ 11, odst. 6). Nevyjde-li periodický tiskopis v této době, buď uveřejněna v nejbližším čísle.

(3) Byla-li oprava uveřejněna v čísle, jež bylo zabaveno, budiž oprava uveřejněna v novém vydání zabaveného čísla, a nebylo-li uspořádáno nové vydání, v čísle nejbližším po zabavení.

(4) Povinností uveřejnit opravu nebylo učiněno zadost, nebyla-li uveřejněna v celém nákladu čísla periodického tiskopisu.

§ 13.

I když bylo vyhověno podmínkám § 11, může být odepřeno uveřejnění opravy:

1. nedošla-li oprava periodického tiskopisu do dvou měsíců od vydání čísla, jež obsahovalo původní zprávu;

2. přesahuje-li oprava trojnásobek výměru původní zprávy;

3. byla-li na žádost toho, kdo za opravu žádá, nebo na žádost osoby jej zastupující uveřejněna v témž periodickém tiskopise oprava téže zprávy;

4. byl-li by uveřejněním opravy spáchán trestný čin nebo je-li způsob, jakým je sepsána, hrubě neslušný.

§ 14.

(1) Bylo-li uveřejnění opravy odepřeno (§ 11, odst. 5) nebo nebyla-li oprava uveřejněna vůbec nebo tak, jak to § 12 ustanovuje, rozhodne o povinnosti uveřejnit opravu na žádost toho, kdo o ni žádá, v době co nejkratší okresní soud příslušný ve věcech tiskových usnesením po ústním jednání, které se koná podle zásad o hlavním přelíčení. První ústní jednání budiž ustanoveno nejdéle na tři dny. Odročiti lze je z jiného důvodu než proto, že některá strana nebyla řádně obeslána, bez souhlasu stran toliko jednou, a to nejdéle na tři dny.

(2) Nedostaví-li se k jednání bez náležitého omluvného důvodu žadatel, zamítne soud žádost a uloží žadateli na návrh odpovědného redaktora náhradu útrat řízení. Nedostaví-li se bez takového důvodu odpovědný redaktor, rozhodne soud o žádosti bez jeho slyšení; ustanovení odst. 3 platí i v tomto případě. Prokáže-li strana do čtyřadvaceti hodin od doručení usnesení, že se k ústnímu jednání nemohla pro neodvratnou překážku bez vlastní viny dostavit, zruší soud usnesení a ustanoví nové ústní jednání.

(3) Uzná-li soud, že tu není důvodu, pro který by mohlo být uveřejnění opravy odepřeno, nebo že oprava nebyla uveřejněna způsobem v zákoně předepsaným, uloží odpovědnému redaktoru, aby ji uveřejnil tímto způsobem ve lhůtě uvedené v § 12, odst. 2. Tato lhůta se počítá od prohlášení usnesení, a bylo-li vydáno v nepřítomnosti odpovědného redaktora, od jeho doručení. Zároveň uloží soud odpovědnému redaktoru na návrh žadatele náhradu útrat řízení, a shledá-li, že uveřejnění nebo přijetí opravy bylo odepřeno nebo zmařeno zřejmě svévolně nebo že oprava

nebyla uveřejněna způsobem, jak zákon ustanovuje, uloží mu pořádkovou pokutu do 1.000 Kč. O ručení za náhradu útrat řízení a za pořádkovou pokutu platí ustanovení o ručení za útraty trestního řízení pro trestné činy proti cti spáchané tiskem.

(4) Uzná-li soud, že je tu důvod, pro který mohlo být uveřejnění opravy odepřeno, zamítne žádost. Byla-li však oprava odmítnuta jen proto, že nevyhovuje ustanovení § 11, odst. 1, věty druhé, upraví ji soud za souhlasu žadatelova tak, aby vyhovovala zákonu, a uloží odpovědnému redaktoru, aby ji uveřejnil v této úpravě ve lhůtě uvedené v odst. 3. Zároveň uloží v těchto případech na návrh odpovědného redaktora žadateli náhradu útrat řízení.

(5) Povinnost k náhradě útrat řízení může soud podle okolností případu přiměřeně rozdělit nebo navzájem zrušit.

(6) Na usnesení podle odst. 2 až 4 lze si stěžovat podle ustanovení trestního řádu. Stížnost nemá odkladného účinku, leč by směřovala proti znění opravy, jak bylo soudem upraveno (odst. 4). Nebyla-li však soudem vyšší stolice uznána povinnost uveřejnění opravy, uloží soud první stolice na návrh odpovědného redaktora žadateli, aby zaplatil poplatek za opravu, která zatím byla uveřejněna, a to podle průměrné insertní sazby v periodickém tiskopise obvyklé; tento poplatek nesmí však být vyšší než poplatek podle sazby stanovené pro uveřejnění vyhlášek v Úředním listě Československé republiky.

§ 15.

(1) Řízení podle § 14 nelze konati, jde-li o opravu zaslanou soudem, úřadem, ústavem, podnikem, fondem, neb orgánem státu (opravu úřední).

(2) O povinnosti uveřejnění úřední opravy rozhodne soud v trestním řízení pro přešpek neuveřejnění opravy usnesením, nehledě na výsledek řízení. Trestní řízení budiž provedeno co nejrychleji; roky buďtež ustanoveny na dobu co nejkratší, první hlavní přelíčení nejdéle na tři dny. Odročiti lze je z jiného důvodu než proto, že obviněný nebyl řádně obeslán, bez souhlasu stran jen jednou, a to nejdéle na tři dny.

(3) Ustanovení § 14, odst. 3, věty první a druhé, platí i tu. Stížnost na usnesení, jímž byla uložena povinnost uveřejnění opravy, nemá odkladného účinku.

(4) Úřední oprava budiž uveřejněna zdarma. Připojovati k ní v témž čísle poznámky

není dovoleno. Přesahuje-li úřední oprava trojí výměru původní zprávy, sluší užiti obdobně ustanovení druhé a třetí věty § 11, odst. 6.

§ 16.

(1) Nebyla-li oprava uveřejněna, jak bylo soudem uloženo, nařídí soud na návrh toho, kdo za opravu žádal, aby veškerá čísla periodického tiskopisu, která budou po uplynutí lhůty k uveřejnění vydána, byla státním bezpečnostním úřadem prozatímně zabavena, dokud nebude státnímu bezpečnostnímu úřadu prokázáno, že oprava byla uveřejněna způsobem zákonem předepsaným. Stížnost proti tomuto opatření nemá odkladného účinku. Zabavení budiž na žádost vydavatele neb odpovědného redaktora zrušeno, jakmile prokáže, že oprava byla uveřejněna.

(2) Přestal-li periodický tiskopis, v němž oprava měla být uveřejněna, vycházeti, může soud na návrh toho, kdo za opravu žádal, přiznati mu usnesením právo uveřejnění opravy na náklad vydavatele a vlastníka periodického tiskopisu v jednom nebo v několika jiných periodických tiskopisech, které soud zároveň určí. Stížnost proti tomuto usnesení nemá odkladného účinku.

§ 17.

Byla-li v periodickém tiskopise uveřejněna tisková oprava, o níž opravující věděl, že je nepravdivá, může se vlastník periodického tiskopisu domáhati na něm zaplacení poplatku (§ 11, odst. 6) za uveřejnění opravy a náhrady skutečné škody, která mu z uveřejnění tiskové opravy vzešla.

Trestní ustanovení.

§ 18.

(1) Kdo přestoupí některý zákaz neb omezení uvedené v §§ 1, 3 nebo 4, bude potrestán státním bezpečnostním úřadem pro přešpek pokutou od 50 Kč do 1000 Kč, která pro případ nedobytnosti bude přeměněna podle míry zavinění v trest vězení nejvýše tři dnů.

(2) Soudem bude potrestán pro přešpek peněžitým trestem od 50 Kč do 5000 Kč, a dopustil-li se stejného přešpekku opětovně nebo byl-li již pro stejný přešpek odsouzen, vězením od tří dnů do tří měsíců:

1. kdo přestoupí zákaz kolportáže uvedený v § 2,

2. kdo vědomě přestoupí zákaz rozšiřování tiskopisu mezi osobami mladšími než osmnáct let (§ 5),

3. živnostenský rozšiřovatel, který z nedbalosti přestoupí zákaz rozšiřování tiskopisu mezi osobami mladšími než osmnáct let (§ 5),

4. odpovědný redaktor, který neučiní zadost povinnosti uveřejnění úřední opravu (§ 15) neb, ač mu to bylo soudem uloženo, uveřejnění jinou tiskovou opravu (§ 14).

(3) Kdo přestoupí zákaz dovozu, dopravy nebo rozšiřování cizozemského tiskopisu (§ 10), bude potrestán soudem pro přečin vězením do jednoho měsíce a peněžitým trestem od 50 Kč do 5000 Kč. Při opětovném přestoupení zákazu může být vyslovena ztráta živnostenského oprávnění.

(4) Tiskopisy proti ustanovením tohoto zákona dovezené, dopravené, kolportované, rozšiřované nebo k zakázané kolportáži nebo rozšiřování zřejmě určené budťe vždy zabaveny a prohlášeny za propadlé.

Ustanovení závěrečná a přechodná.

§ 19.

(1) Zrušují se:

1. z tiskového zákona ze dne 17. prosince 1862, č. 6 ř. z. z roku 1863: § 19, §§ 21 a 22, pokud se vztahují na § 19, dále § 23, pokud zapovídá choditi s tiskopisy po domech, vyvolávat, rozdávat a prodávat je mimo místnosti k tomu řádně ustanovené, a § 26;

2. z tiskového zákona čl. XIV/1914: § 10, odst. 3, §§ 11 až 14, §§ 20 až 23, § 24, č. 8, § 29, č. 1 až 3, § 30, č. 1 až 3 a na ně se vztahující další ustanovení téhož paragrafu, a § 32, posl. odst.;

3. čís. nař. ze dne 11. srpna 1914, č. 215 ř. z.

(2) V čl. III, č. 3, zákona ze dne 15. října 1868, č. 142 ř. z., jímž se mění některá usta-

novení zákona o tisku, škrtá se citace § 23 zák. č. 6/1863 ř. z.

(3) Pokud podle § 15 zák. čl. XIV/1914 nesmí býti vyvěšen plakát, jehož pouliční rozšiřování nelze podle § 11, odst. 4, téhož zákona povolit, platí toto ustanovení pro plakáty stejného obsahu i nadále.

(4) Nedotčena zůstávají opatření, jimiž byla před účinností tohoto zákona cizozemským tiskopisům odňata poštovní doprava nebo jimiž bylo zakázáno jejich rozšiřování podle § 26 zák. č. 6/1863 ř. z. nebo podle § 10, odst. 3, zák. čl. XIV/1914. Tato opatření mají též účinek jako zakazy rozšiřování tiskopisu podle § 10 tohoto zákona.

(5) Byla-li žádost za uveřejnění tiskové opravy dodána nebo poště odevzdána před účinností tohoto zákona, budiž užito ustanovení dosud platných.

§ 20.

(1) Tento zákon nabude účinnosti osmým dnem po vyhlášení.

(2) Ustanovení § 2, odst. 2, pozbude účinnosti dnem 30. června 1935.

(3) Provéstí tento zákon ukládá se ministrům spravedlnosti, vnitra, národní obrany, školství a národní osvěty a sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Meissner v. r.

Bradáč v. r.

Černý v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Czech v. r.